

Esseen otsikko

Kirjoittajan nimi

OLUM1030-opintojakso

Kevätlukukausi 2022

Avoin yliopisto

Jyväskylän yliopisto

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	3
2	KÄSITTELYOSAN PÄÄLUVUT	4
	2.1 Miten etenet esseen kirjoittamisprosessissa?	4
	2.2 Essee noudattaa tieteellisen kirjoittamisen periaatteita	4
3	LÄHDEVIITTAUSTEN KÄYTTÖ TEKSTISSÄ.....	6
4	TEKSTITYYLIT JA SIVUNUMEROINTI	9
5	POHDINTA.....	10
	LÄHTEET.....	11
	LIITTEET.....	17

1 JOHDANTO

Yliopisto-opinnoissa tehdään erilaisia kirjallisia oppimistehtäviä, jotka toteutetaan usein esseemuotoisina. Kun yliopistossa puhutaan esseestä, sillä tarkoitetaan pohtivaa tieteellistä tekstiä, joka kirjoitetaan lähdeaineiston kriittisen tarkastelun ja oman ajattelun pohjalta. Sille on ominaista kirjoittajan oma näkökulma aiheeseen ja omien perusteltujen ajatusten esittäminen. Esseen lähtökohtana ovat käytetyssä lähdekirjallisuudessa esitetyt käsitteet, ajatukset ja väitteet, joita kirjoittaja pohtii ja joiden kautta kriittisesti tarkastellen muodostaa johtopäätöksiä.

Kirjoittaja osoittaa tekstissään, että hän hallitsee asiakokonaisuuden ja osaa rajata siitä olennaisen. Esseetekstissä on aiheen taustoittava alku (Johdanto), aiheen käsittelyosa ja käsittelyn kokoava lopetus (Johtopäätökset tai Pohdinta). Teksti ei rönnyile ja siitä välittyy kyky kriittiseen ajatteluun. Essee ei ole lähdeaineiston käänös eikä referaatti siitä.

2 KÄSITTELYOSAN PÄÄLUVUT

2.1 Miten etenet esseen kirjoittamisprosessissa?

Tutustu huolellisesti opintojakson osaamistavoitteisiin, oppimistehtävään ja sen arviointikriteereihin ja laadi essee tehtävännön mukaisesti. Rajaa esseessä käsiteltävä sisältö tehtävännön mukaisesti. Tutustu tehtävännön edellyttämään lähdekirjallisuuteen. Kiinnitä huomiota lähteiden tarjoamiin keskeisiin käsitteisiin ja tee niistä muistiinpanoja. Varmista, että olet ymmärtänyt lähteiden tekstin ja sen, miten ne liittyvät toisiinsa. Voit laatia esimerkiksi käsittekarttoja. Suunnittele, mitä kirjoitat. Kirjoitusprosessin aikana essee muokkautuu ja täydentyy.

Kun kirjoitat keskeisistä käsitteistä ja näkökulmista lähteiden pohjalta, merkitse lähteet niin, että oma äänesi erottuu lähteen äänestä. Muotoile lähteestä peräisin oleva ajatus omin sanoin, älä kopioi suoraan. Muista lähdeviite aina, kun ajatus on jonkun muun kuin omasi. Katso ohjeita lähteiden käytön ja tieteellisen kirjoittamisen periaatteisiin täältä: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/kirjasto/kirjastotuutori/lahteet-hallintaan/ala-plagioi>. Hyödynnä myös Turnitinta tieteellisen kirjoittamisen työkaluna: [Turnitin akateemisen kirjoittamisen tukena – Digipalvelut \(jyu.fi\)](#)

Kun essee on mielestäsi aihekokonaisuuksiltaan valmis, kiinnitä huomio siihen, miten essee rakentuu johdannosta pohdintaan. Pysyykö essee rajaamassasi aiheessa? Määritteletkö käyttämäsi käsitteet? Perusteletko väitteesi? Eteenkö aiheen käsittely loogisesti? Käsitletkö kaikkia aihepiiriin kuuluvia teemoja riittävästi? Onko esseessä aiheeseen kuulumattomia kokonaisuuksia? Tarkista myös esseen rakenne, lukujen otsikkojen ja sisältöjen vastaavuus ja kieliasu (ks. luku 2.2).

2.2 Essee noudattaa tieteellisen kirjoittamisen periaatteita

- rakenne: johdanto, käsittelyosa ja johtopäätökset
- argumentointi: ajatusten, tulkintojen ja väitteiden perustelu sekä arviointi

- tarkkojen ja tarkoituksenmukaisten käsitteiden käyttö ja niiden määrittely
- kirjoitustyyli: tiivis ja neutraali (ei emotionaalinen) tieteellinen asiatyyli, jossa esitetyt väitteet ovat riittävän perusteltuja
- lähdeviitteissä ja lähdeluettelossa käytetään American Psychological Association (APA) -viittausohjeita (katso luku 3 ja Lähteet)
- kieliasu: huoliteltu kielenkäyttö viimeistelee tekstin (käytä apuna kielioppaita, ks. esim. [Kielitoimiston ohjepankki](#))
- esseen pituus: ilmenee oppimistehtävän ohjeista tai sovitaan ohjaajan kanssa, koska esseen aihe ja kysymyksenasettelu määrittelevät pituutta

Jokaisella opettajalla voi olla omia, tarkempia ohjeita esseekirjoitelmien laatimiseksi.

3 LÄHDEVIITTAUSTEN KÄYTTÖ TEKSTISSÄ

Lähdeviitauksen huolellinen käyttö on yksi tieteellisen tekstin tunnuspiirteitä, ja tiedeyhteisössä on erilaisia viittauskäytänteitä. Jyväskylän yliopistossa kasvatustieteissä suositellaan käytettävän American Psychological Association -järjestön julkaisemia APA7:n mukaisia viittauskäytänteitä (<http://www.apastyle.org/>). Tässä ohjeessa esitellään suomenkieliset APA7:n mukaiset viittausohjeet, ja niiden pohjana on käytetty NMI-Bulletinin (<https://bulletin.nmi.fi/ohjeita-kirjoittajille/>), Psykologia-lehden (<http://www.psykologia.fi/kirjoittajille/yleiset-ohjeet-kirjoittajille>) ja Kasvatus-lehden ohjeita ja esimerkkejä.

Hyvässä viittauskäytännössä ilmaistaan selkeästi ja yksilöidysti, mistä lähteestä tai lähteistä referoitu tieto, havainto tai tulkinta on peräisin. Suositeltava käytäntö on se, että lähdeviite ilmaistaan ensimmäisessä virkkeessä, jossa lähteestä hankittua tietoa referoidaan (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara, 2007). Usein tekstissä tuodaankin lähteestä tai lähteistä esiin vain kaikkein keskeisimmät ajatukset, käsitteet tai tulokset yhdessä virkkeessä. Mahdolliset seuraavat viittaukset samaan lähteeseen samassa tekstikappaleessa ilmaistaan siten, että lukija voi päätellä esimerkiksi lauseiden sidosteisuuden avulla saman lähteen olevan edelleen käytössä. Kappaleen lopussa ei tule käyttää virkkeistä irrallista, itsenäistä lähdeviitettä, jolla on tarkoitus viitata koko kappaleeseen.

Lähdeviite sisältää kirjoittajan sukunimen, teoksen ilmestymisvuoden ja tarvittaessa sivunumeron. Esseissä ja oppimistehtävissä sivunumerot merkitään, jos viittaus on suora lainaus, taulukko, kuvio tms. tieto, joka on paikannettavissa viitattavan teoksen yhdelle tai kahdelle sivulle. Tällöin lähteestä referoidaan yleensä melko yksityiskohtaista tietoa, kuten esimerkiksi seuraavasti: Suurimmalla osalla opiskelijoista oli varsin hajanainen käsitys opetussuunnitelman yleistavoitteista (Salminen & Annevirta, 2018, s. 27–28). Sivunumero voi jäädä pois, jos viitataan esimerkiksi kokonaiseen tutkimukseen yleisellä tasolla: Salminen ja Annevirta (2018) ovat selvittäneet opettajaopiskelijoiden opetussuunnitelmaosaamista. Jos lähteenä on e-kirja, jossa ei ole sivunumeroita, referoitu yksityiskohtainen tieto voidaan paikantaa mainitsemalla viittauksessa e-kirjan luku

joko luvun numeron tai otsikkotekstin kanssa, esim. -- (Heikkinen & Timonen, 2020, luku 5). -- (Ahvenjärvi & Kirstinä, 2013, luku Lukemisen ja lukutaidon merkityksiä).

Jos lähteessä on yksi tai kaksi kirjoittajaa, kaikki nimet luetellaan jokaisen viittauskerran yhteydessä. Kahden nimen väliin tulee &-merkki, jos viite on sulussa, esim. Tutkimuksen perusteella (Ronai & Lammervo, 2017) voidaan todeta --. Jos viite on lausemuotoinen, kirjoittajien väliin tulee ja-sana, esim. Ronai ja Lammervo (2017) tarkastelevat --.

Jos lähteellä on kolme kirjoittajaa tai enemmän, käytetään vain ensimmäisen kirjoittajan nimeä ja lyhennettä ym. (Berhenke ym., 2010). Saman kirjoittajan eri teoksiin viitataan erottamalla ne toisistaan pilkulla. Samana vuonna julkaistut teokset merkitään aakkosin (Kokko, 2008a, 2008b). Kirjaimet a, b, c jne. tulevat siinä järjestyksessä kuin lähteet on tekstissä mainittu.

Kun viitataan useisiin lähteisiin, ne järjestetään aakkosjärjestykseen ja erotetaan toisistaan puolipisteellä (Kuusipalo, 2011; Lahelma, 2012). Jos useammalla kirjoittajalla on sama sukunimi, heidät erotetaan toisistaan etunimen alkukirjaimella.

Mikäli teoksessa ei ole mainittu kirjoittajaa, viitataan joko lähteen tai julkaisijayhteisön nimeen: -- koulujen määrä (Suomen tilastollinen vuosikirja, 2000), (Opetushallitus, 2005). Jos teoksen nimi on pitkä, se voidaan lyhentää, kunhan se on edelleen tunnistettavissa (Peruskoulun opetussuunnitelman --, 2014).

Lähdeviitteitä merkittäessä on myös hyvä muistaa, että tekstissä ulkomaiset nimet taivutetaan (esim. Bernhardille, Van Maanenin). Nimien taivutuksen voi tarkistaa Kielitoimiston ohjepankista (<http://www.kielitoimistonohjepankki.fi/selaus/632/ohje/479>). Esimerkiksi jos nimi kirjoitettuna päättyy konsonanttiin, mutta lausuttuna vokaaliin, pääte merkitään heittomerkin kera (esim. Charicot'n, Foucault'lle).

Toisen käden eli toissijaisten lähteiden käyttäminen ei ole suositeltavaa. Toissijaisen lähteen käyttäminen tarkoittaa sitä, että kirjoittaja käyttää tekstissään

toisen tutkijan jo aiemmin “löytämää” lähdeä ilman että hän etsii itse sen ja tutustuu siihen. Mikäli toissijaista lähdeä joudutaan pakottavasta syystä käyttämään, tämä tulee ilmetä myös tekstiviitteessä seuraavasti:

Honkasen (2017) mukaan Pyysalo (1921) tarkoitti, että --.

Pyysalo (1921) tarkoitti, että -- (Honkasen, 2017 mukaan).

--, että näin oli tarkoitus (Pyysalo, 1921, Honkasen, 2017 mukaan).

Näissä esimerkeissä siis Honkanen (2017) on toissijainen lähde, joka on ollut kirjoittajan saatavilla, ja Pyysalo (1921) on alkuperäislähde, jota kirjoittajalla ei ole ollut saatavilla. Lähdeluetteloon merkitään vain käytetty lähde eli toissijainen lähde eikä alkuperäislähdeä, johon kirjoittaja ei ole itse tutustunut.

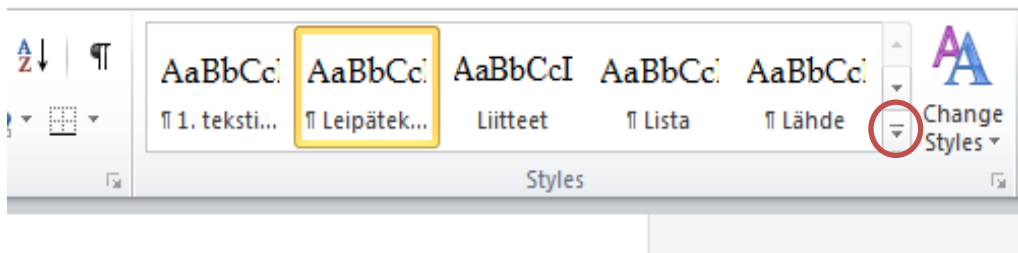
Jokaisen tekstissä käytetyn viitteen tulee löytyä lähdeluettelosta pois lukien edellä esitelty toisen käden viittauksessa ilmaistu alkuperäislähde, ja jokaisen lähdeluettelossa olevan lähteen pitää esiintyä tekstin viitteissä ainakin kerran. Lähdeluettelon laadinnan ohjeet löytyvät erillisestä tiedostosta.

Lähdeviitteen käyttö ei ole välttämätöntä esimerkiksi yleisissä siltaavissa virkkeissä (usein luvun tai kappaleen alussa), joiden jälkeen siirrytään väitettä tai oletusta tukevaan yksityiskohtaisempaan havaintoaineistoon, tai yleisissä oletuksissa, väittämissä tai spekulatiivisissa lauseissa, joita tarkennetaan välittömästi jatkossa (esim. ”Vanhemmilla voi olla joitakin uskomuksia ja selityksiä lapsensa tulevasta koulumenestyksestä jo ennen koulun aloitusta.”). Lähdeviitettä ei myöskään luonnollisesti tarvita tutkimuksia arvioivissa tai yhteen vetävissä virkkeissä, joiden sisällöstä olet itse vastuussa.

4 TEKSTITYYLIT JA SIVUNUMEROINTI

Jokainen tekstielementti muokataan tyylejä käyttämällä. Uusi luku aloitetaan 1. tekstikappale -tyylillä. Seuraavissa tekstikappaleissa käytetään leipäteksti1-tyyliä. Huomaa, että lukujen ensimmäistä kappaletta ei kuulu sisentää lainkaan. Sitäin, taulukon tai kuvion jälkeistä kappaletta ei myöskään sisennetä, joten ne aloitetaan 1. tekstikappale -tyylillä.

Tyylejä käytetään siten, että klikataan hiirellä muotoiltavaa tekstiä ja tämän jälkeen klikataan haluttua tyyliä valikkoriviltä (kuvio 1). Muotoiltavan tekstin voi myös maalata, jolloin useamman tekstikappaleen muotoilu onnistuu yhdellä kertaa. Kaikki tyylit saa näkyviin klikkaamalla tyylivalikon oikeassa alalaidassa olevaa nuolta (ks. kuvio 1).

KUVIO 1. Wordin yläpalkissa näkyvät tyylit

Myös otsikot muotoillaan tekstityylejä käyttämällä. Esseen pääluvut voidaan jakaa alalukuihin. Älä jätä työhösi yksinäisiä alalukuja. Esimerkiksi 2.1 vaatii aina seurakseen alaluvun 2.2.

Sivunumerointi aloitetaan nimiösivulta, ja numerointi jatkuu yhtäjaksoisena viimeiseen tekstiä sisältävään sivuun (myös lähdeluettelo ja liitesivut). Numerot merkitään ilman pistettä oikeaan yläreunukseen. Ensimmäinen sivunumero merkitään näkyviin kuitenkin vasta varsinaisen tekstin ensimmäisen pääotsikon (yleensä JOHDANTO) jälkeiselle sivulle. Tätä tyyli pohjaa käytettäessä sivunumerointi tulee oikein automaattisesti.

Jos essee on yli viisi sivua pitkä, lisää esseeseen sisällysluettelo ja alaotsikot. Lyhyemmissä esseissä voit käyttää sisällysluettelo ja alaotsikoita oman harkintasi mukaan.

5 POHDINTA

LÄHTEET

Alla olevat esimerkit lähdeluettelon laadinnasta on tehty APAn mukaan (<http://www.apastyle.org/>, <https://apastyle.apa.org/instructional-aids/tutorials-webinars>). Suomenkielistä lähdeluettelo varten Psykologia-lehti (<http://www.psykologia.fi/kirjoittajille/yleiset-ohjeet-kirjoittajille>) antaa seuraavia ohjeita:

- Jos teoksen nimessä on useita sanoja, käytä isoa alkukirjainta pääsääntöisesti vain niistä ensimmäisessä. Käytä silti isoja alkukirjaimia sanoissa, joihin kuuluu iso alkukirjain kyseisen kielen konventioiden mukaisesti (kuten erisnimissä, englanninkielisissä kielten nimissä, saksankielisissä substantiiveissa). Kirjoita lehtien nimet niin kuin lehdet itse kirjoittavat ne – yleensä useimmat sanat alkavat isolla alkukirjaimella.
- Jos teoksen nimessä on otsikko ja alaotsikko, käytä niiden välissä kaksoispistettä, paitsi jos teoksessa on käytetty jotain muuta välimerkkiä. Jos teoksen nimeen kuuluu kaksoispisteen tai ajatusviivan jälkeinen alaotsikko, kirjoita se suomenkielisessä teoksessa pienellä alkukirjaimella ja muun kielisessä isolla. Kysymysmerkin, huutomerkkin tai pisteen jälkeinen alaotsikko alkaa aina isolla alkukirjaimella.
- Sivunumeroiden väliin tulee lyhyt ajatusviiva eli n-ajatusviiva (en dash; -), ei siis lyhyt yhdysmerkki (hyphen; -) eikä pitkä ajatusviiva eli m-ajatusviiva (em dash; –).
- Lähteiden selitykset on suomennettava: esimerkiksi Teoksessa (ei "In"), toim. (ei "ed./eds."), s. (ei "p./pp."), 3. painos (ei "3rd edition"), ym. (ei "et al.")."

Lisäksi Kasvatus-lehden lähdeluettelo-ohjeista noudatetaan seuraavia. Lehden ohjeita on täydennetty tämän ohjeen tekijöiden kommentein, jotka ovat {aaltosulkeissa}.

- Laadi lähdeluettelo sukunimien mukaiseen aakkosjärjestykseen. Jos sukunimeen liittyy pienellä kirjoitettu etuliite (esim. de, van, von) aakkostetaan teos sukunimen ison kirjaimen mukaan (esim. van Dijk laitetaan D:n kohdalle). Saman kirjoittajan lähteet aakkostetaan vuosiluvun mukaan vanhimmasta uusimpaan.

- Lähteenä ei käytetä pelkkää kokonaisen lehden nimeä, jos on lainattu tietoja vain sen erillisistä artikkeleista, joilla on nimetyt kirjoittajat. Sanoma-lehtiartikkelista mainitaan kirjoittajatietojen lisäksi lehden osa ja sivunumero (Helsingin Sanomat, A3, 8).
- Elektronisista lähteistä on tärkeää mainita yleistietojen ohella tarkka internetosoite sekä päivämäärä, jolloin teksti on luettu, koska sivun sisältö voi muuttua. {Internetosoitetta ja päivämäärää ei tarvitse merkitä lähteistä, jotka eivät muutu, kuten e-kirjat ja pdf-muotoon tallennetut julkaisut.}
- Kaikki lähteet merkitään samaan luetteloon: erillisiä laki-, arkisto- tai julkaisemattomien lähteiden luetteloita ei käytetä. Poikkeuksena ovat tutkimuksen aineistona käytettyjen kirjallisten aineistojen luettelot (ns. primaarilähteet) esimerkiksi oppikirjatutkimuksessa.
- Lähteiden, joihin viitataan tekstissä, tulee esiintyä täydellisinä lähdeluettelossa. Poikkeuksen tekevät henkilökohtaiset kommunikaatiot (esim. haastattelut, tiedonannot, sähköpostiviestit, puhelinkeskustelut) ja muistiinpanot, jotka merkitään vain lähdeviitteisiin, mutta ei lähdeluetteloon. {Myöskään toissijaisen lähteen alkuperäislähdettä ei merkitä lähdeluetteloon.}
- Jos lähde on hyväksytty julkaistavaksi, mutta ei vielä ilmestynyt, lähdeluetteloon merkitään julkaisuvuoden tilalle sulkuihin sana ”painossa”.

Esimerkkejä artikkelista aikakauslehdessä. Englanninkielisten aikakauslehtien nimet kirjoitetaan aina täydellisinä ja lehden nimen varsinaiset sanat kirjoitetaan isoin alkukirjaimin. Merkitse lähteen DOI (Digital Object Identifier) lähdeluetteloon aina, kun se on saatavilla alla olevan esimerkin mukaisesti.

Heikkinen, H., Huttunen, R., Niglas, K., & Tynjälä, P. (2005). Kartta kasvatustieteen maastosta. *Kasvatus*, 36, 340–354.

Nuthall, G. (1999a). Learning how to learn: The evolution of students' minds through the social processes and culture of the classroom. *International Journal of Educational Research*, 31, 141–256.

Nuthall, G. (1999b). The way students learn: Acquiring knowledge from an integrated science and social studies unit. *Elementary School Journal*, 99, 303–341. <https://doi.org/10.1086/461928>

Pearson, M., & Brew, A. (2002). Research training and supervision development. *Studies in Higher Education*, 27, 135–150. <https://doi.org/10.1080/03075070220119986>

Esimerkkejä artikkeleista kokoomateoksessa (toimitetussa teoksessa). Toimitajien nimissä etunimen alkukirjaimet kirjataan ennen sukunimeä. APAn mukaan artikkelin sivunumerot merkitään sulkuihin teoksen nimen jälkeen (kuten alla olevissa esimerkeissä).

Bretherton, I. (1984). Representing the social world in symbolic play: Reality and fantasy. Teoksessa I. Bretherton (toim.), *Symbolic play: The development of social understanding* (s. 3–41). Academic Press.

Diamond, R. M. (2005). The institutional change agency: The expanding role of academic support centers. Teoksessa S. Chadwick-Blossey & D. R. Robertson (toim.), *To improve the academy* (Vol 23, s. 24–37). Anker Publishing.

Kuusinen, J., & Korkiakangas, M. (1991). Oppiminen. Teoksessa J. Kuusinen (toim.), *Kasvatuspsykologia* (s. 21–64). WSOY.

Leu, D. J., Kinzer, C. K., Coiro, J. L., & Cammack, D. W. (2004). Toward a theory of new literacies emerging from Internet and other information and communication technologies. Teoksessa R. B. Ruddell & N. Unrau (toim.), *Theoretical models and process of reading* (5. painos, s. 1570–1613). International Reading Association.

Esimerkkejä kirjoista

Argyle, M. (1991). *Cooperation: The basis of sociability*. Routledge.

Barkley, R.A. (1997). *Defiant children. A clinician's manual for assessment and parent training* (2. painos). Guilford Press.

- Canetti, E. (1994). *Der Ohrenzeuge: Fünfzig Charaktere* (M. Lång & J. Tammi, suom.) Pikku-idis. (Alkuperäisteos julkaistu 1974).
- Green, L. W., & Kreuter, M. W. (2001). *Health promotion planning: An educational and ecological approach* (3. painos). McGraw-Hill.
- Heikkinen, H., Moilanen, P., & Rähkä, P. (toim.) (1999). *Opettajuutta rakentamassa*. Jyväskylän yliopisto, opettajankoulutuslaitos. Opetuksen perusteita ja käytäntöjä 34. {toimitettu teos - Tekstissä on siis viitattu tähän teokseen kokonaisuutena eikä sen yksittäiseen artikkeliin.}
- Hirsjärvi, S., Remes, P., & Sajavaara, P. (2007). *Tutki ja kirjoita*. (13. osin uudistettu painos). Tammi.
- Metsämuuronen, J. (2009). *Tutkimuksen tekemisen perusteet ihmistieteissä: tutkijalaitos* (4. laitos, 1. painos). Gummerus.
- Rose, J., & Perski, A. (2010). *Duktighetsfällan: En överlevnadshandbok för prestationsprinsessor* (V. Metsälä, suom.) Minerva Kustannus. (Alkuperäisteos julkaistu 2008).

Esimerkkejä raporteista, esityksistä ja materiaaleista

- Inkinen, M. (2012). *CORE-menetelmä ja sen käyttö opintopsykologityössä Helsingin yliopistolla*. [Suullinen esitys]. Psykoterapiatutkimuksen päivillä helmikuussa 2012, Jyväskylä.
- Lepola, J., Salonen, P., & Mattinen, A. (2007). *CBeMo: lapsen käyttäytymisen arviointi aikuisen ohjauksessa askartelu- ja toimintatilanteissa päiväkodissa*. Julkaisematon käsikirjoitus. Oppimistutkimuksen keskus. Turun yliopisto.
- Linnakangas, R., Lehtoranta, P., Järvikoski, A., & Suikkanen, A. (2010). *Perhekuntoutus puntarissa. Kelan psykiatrisen perhekuntoutuksen kehittämishankkeen arviointi* (Sosiaali- ja terveysturvan tutkimuksia 109). Kelan tutkimusosasto.
- Opetushallitus. (2014). *Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet*. Määräykset ja ohjeet 96. Opetushallitus. {julkaisu, jolla ei ole henkilötietojää - Tekstissä on viitattu julkaisijayhteisön nimeen.}

- Opetushallitus. (2018). *Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet*. Määräykset ja ohjeet 3a. Opetushallitus. {julkaisu, jolla ei ole henkilötekijää – Tekstissä on viitattu julkaisijayhteisön nimeen.}
- Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet*. (2014). Määräykset ja ohjeet 96. Opetushallitus. {julkaisu, jolla ei ole henkilötekijää – Tekstissä on viitattu julkaisun nimeen.}
- Tilastokeskus. (2012a). *Suomi lukuina. Työmarkkinat. Väestö toiminnan mukaan*. Tilastokeskus. http://www.stat.fi/tup/suoluk/suoluk_tyolama.html
- Tilastokeskus. (2012b). *Suomi lukuina. Väestö iän mukaan, 2012 lopussa*. Tilastokeskus. http://www.stat.fi/tup/suoluk/suoluk_vaesto.html
- Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet*. (2018). Määräykset ja ohjeet 3a. Opetushallitus. {julkaisu, jolla ei ole henkilötekijää – Tekstissä on viitattu julkaisun nimeen.}

Esimerkkejä pro gradu -tutkielmista ja väitöskirjoista

- Hänninen, M. (2016). *APO-ohjaajien kokemuksia dialogisuudesta ohjauksessa* [Pro gradu -tutkielma, Jyväskylän yliopisto].
<https://jyx.jyu.fi/dspace/handle/123456789/50287>
- Niemi, K. (2016). *Moral beings and becomings: Children's moral practices in classroom peer interaction* [Väitöskirja, Jyväskylän yliopisto].
<https://jyx.jyu.fi/dspace/handle/123456789/48975>

Esimerkkejä internet-artikkeleista tai vain verkossa ilmestyvän lehden artikkelista

Burleson, J. L. (2012). Show choir. *Oxford Music Online*.

<http://www.oxfordmusiconline.com/subscriber/article/grove/music/A2219487>

Eerola, T. (2000, heinäkuu). The rise and fall of the experimental style of the Beatles. *Soundscapes*, 3.

http://www.icce.rug.nl/~soundscapes/VOLUME03/Rise_and_fall0.shtml

Esimerkkejä muista lähteistä

Bishop, D. (2012, 26. elokuuta). How to bury your academic writing. *BishopBlog*.

<http://deevybee.blogspot.fi/2012/08/how-to-bury-your-academic-writing.html>

Saksala, V. (2019, 1. lokakuuta). Essee tekstilajina. Luento XYHK1000

Akateemiset tekstitaidot -opintojaksolla. Jyväskylän yliopisto:

Monikielisen akateemisen viestinnän keskus. {luento - Jos kyseessä on

tallenne, merkitään lähdeviitteeseen luento-sanalla sijasta sana

luentotalenne -> Luentotalenne XYHK100 Akateemiset tekstitaidot -

opintojaksolta.}

Yle Uutiset [@yleuutiset] (2021, 25. elokuuta). Elia Ahola, 23, istui koulun

penkillä viimeksi peruskoulussa, nyt hän aloitti yliopisto-opinnot -

"Valtava työ palkittiin". [Twiitti]

<https://twitter.com/yleuutiset/status/1430554572716654593>

Lisätietoja lähteiden merkitsemisestä ja muita kirjoitusohjeita voi katsoa esim. teoksesta Hirsjärvi S., Remes, P. & Sajavaara, P. (2007 tai uudempi). Tutki ja kirjoita. Tammi.

LIITTEET

Liite 1. Oikeinkirjoitukseen liittyviä ohjeita

Ajatusviiva -: Ctrl + - (miinusmerkki numeronäppäimistössä).

Esimerkkejä:

Lastensuojelu - kehityskulkuja ja paikannuksia (artikkelin otsikko)

Loka-marraskuussa

5-6-vuotiaat

Paikalla oli vain kymmenen-viisitoista kuulijaa.

Pyytäminen käy jollakin seuraavista tavoista:

- palauttamalla täytetty koontilomake
- lähettämällä sähköpostia
- soittamalla.

Yhdysmerkki

suomalais-ugrilainen, ei-eurooppalainen, approbatur-arvosana,
kaksi- ja puolivuotias, opettaja-oppilassuhde, kirjain-äännevastaavuus,
NLP-teoria, pro gradu -tutkielma

Prosenttimerkin edellä jätetään suomenkielisessä tekstissä yksi välilyönti (esim. 17 % haastatelluista), mutta englanninkielisessä tekstissä ei ole välilyöntiä.

Yhtäläisyysmerkin molemmin puolin tulee välilyönti (1 km = 1 000 m).

Erilaisissa oikeinkirjoituksen pulmakohdissa kannattaa tarkistaa tämänhetkinen kielenhuollon suositus Kielitoimiston ohjepankista (<http://www.kielitoimistonohjepankki.fi/selaus/924>).

Liite 2. Ohje sivunumeroiden lisäämiseen

1. Lisää sisällysluettelon jälkeen osanvaihto (Asettelu > Vaihdot > Osanvaihdot + Seuraava sivu)
2. Mene Johdanto-osan ensimmäiselle sivulle ja tuplaklikkaa ylätunnistetta (sivun ylälaita). Ota pois valinta kohdasta "Linkitä edelliseen" ja lisää siten sivunumerointi sivun oikeaan ylänurkkaan.
3. Valitse "Eriäinen ensimmäinen sivu"

Liite 3. Esseen muotoiluohjeet, mikäli et käytä valmista mallipohjaa

Riviväli: 1,5

Kirjasintyyppi:

Book Antiqua

Pistekoot:

kansilehti:

Työn nimi 16 (keskitys)

Tekijän nimi 14 (keskitys)

Muu 12 (oikean reunan tasaus)

otsikot (lihavoituna):

TIIVISTELMÄ, SISÄLLYS, LÄHTEET ja LIITTEET (ISOT KIRJAIMET) 14

LUKUJEN OTSIKOT (ISOT KIRJAIMET) 16

teksti 12

kuviot ja taulukot 10,5

Marginaalit:

Ylhäällä ja alhaalla 2,5 cm sekä vasemmalla ja oikealla 3 cm.

Suorat lainaukset:

Yli neljän rivin aineistositaatit erotetaan muusta tekstistä tyhjällä rivivälillä, tiheämmällä rivivälillä (rv 1) ja sisennyksellä (1cm). Lyhyemmät sitaatit erotetaan muusta tekstistä "lainausmerkeillä". Lainauksia ei kursivoida.